

הידור בספורט פולבר ספורטיבי בשני צבעים בעל צווארון גבוה ושרוולי ראגלן, אחד מדגמיו הרבים המיועדים ליצוא של אלד

עדינות צבעונית טווז לבן בעל פסים אדומים ושחורים, שעורר התענינות מיוחדת בגלל מקוריותו, מתאים למטרות שונות.

פשטות עדינה חולצה מכופתרת מצבע ירקרק, עם צעיף צבעוני אוצא מן הכיס. יכולה בעדינותה להתחרות בכל חולצה.

(המשך מעמוד 7)
רים היטב את שאר המוסדות לחולי-ריאות בארץ וקשה היה להם להאמין כי הממשלה תרצה לסגור דווקא את הטוב שביניהם. לא זו בלבד, אלא שיש כמה שבועות חיו תחת הרושם שבית החולים שלהם עומד להיות מוגדל על-ידי הערכת חולים נוספים מבית חולים אביחיל הירושלמי.
 בית-חולים זה נמצא במרכז העיר, במיגורש הרוסים, ואנשיו, היוצאים לעתים קרובות, ללא כל ביקורת הערה, מסכנים את בריאות הציבור בסביבה. צריך ענקי חדש, שהוקם ליד בית השייר, נועד, לכל הדעות, לאסוף 40 מחולים אלה, בעוד שהשאר היו נשלחים

למוסדות אחרים. אלא שלמשרד הבריאות היו תוכניות שאיש לא הצליח לברר מה טיבן בדיוק. הוא נתן להנהלת בית החולים הוראה להעביר אנשים לבתי חולים אחרים, מדי התפנות בהם מקום. החולים הודיעו כי יסרבו לעבור.
איפה ההגיון? משך השנתיים האחרונות, ירד מספר הנגועים בשחפת בארץ במידה ניכרת. אולם עדיין נחשבים 330 חולים שתחפנה מיטה עבורם וכל יום שהם נשארים בחוץ, עלולים הם להעביר את מחלתם לאחרים. אם, בכל זאת, מצא משרד הבריאות לנחון להקטין את היקף הטיפול בחולי-שחפת, רצוי היה, לפחות, שיחכה לשובו של ראש המחל-קה, ד"ר יעקב חסים, שיצא לחוץ-לארץ. וגם אז הגיוני יותר לחסל מסד שאינו עומד על הגובה, מאשר את גאותו רופאי הריאות בארץ.

משפט

הרמב"ם בסך

השופט ד"ר יפת למ, שבהיותו חבר הכנסת הראשונה מטעם מפא"י הצטיין כי ריבוי הצבעותיו נגד מפלגתו, היה עוסק מאד בשעת חופשת הקיץ: הוא ישב ולמד ביסודיות את כל הרמב"ם. היתה לו לכך סיבה מספיקה: לפניו היה מונח משפט לא גמור של איש ואשה, שהעניו להיות נשואים זה לזה למרות העובדה המחפירה שהאיש הוא כהן והאשה — גרושה. שמואל טרייבוש, גבר שזוף וכחול-עניים בשנות הארבעים החליט לשאת את עליזה, הבלונדינית ותכולת העיניים, עוד לפני שנים רבות. בעיני הרבנות, היתה זאת אהבה בלתי-כשרה לחלוטין: גרושה או אלמנה, אפילו אם היא יפהפיה אסורה לכוהנים. כי תחליף, הציעה להם הרבנות סידור, המותר לפי חוקי הדת: הם יינשאו, אך יחיו כי נפרד. הווג החליט לוותר על הטכס, להסתדר, איכשהו, בלעדי.

בעיני החוק ריזוק. השנים חלפו בשלום ושלחה, עד שיום אחד הגיע לאוזניו של טרייבוש שימוע של הרב הדסאי הזקן, ש' הוכר על-ידי שלטונות המנדט בשעתו, אך לא על-ידי הרבנות הראשית, עם קום המדינה. הרב הישיש ידע, כנראה, את אחד החוקים שלא היה ידוע לרבנות, הסכים להשיא את הווג עבור המורה הלומה, הכתובה נחתמר, החופה נפרשה, והטבעת הושמה.

הצרות התחילו כאשר משרד הרישום סרבו לרשום את הנישואים. עד לשבוע שעי' בר היה טרייבוש, בעיני החוק, ריזוק ועליזה גרושה. טרייבוש החליט להתייעץ עם עורך דין, שלמה זקהים, אשר החליט, אחרי שעיין בפרטים, שישנם סיכויים טובים לזכות בדין. המשפט נסגר לטיפולו של השופט למ.
המקצוץ: גידול חזירים. היועץ המשפטי של משרד הדתות, ד"ר דוב בר-טען ש(א) יש לחשוב את העדים לנישואין כבלתי מהימנים: (ב) המקרה הוא מחוץ לסמכותו של בית-המשפט האזרחי, שייך תידינו הרבני. טרייבוש עצמו, אחד מ' חשובי העצם במשפט, המטיר בר עשרות שאלות, עשה הכל כדי להראות לשופט כי הוא עד בלתי-מהימן. אך טרייבוש עמד כי מבחן, השיב גיליות וישרות על כל שאלה. כולל השאלה בדבר מקצועו, שהתשובה עליה היתה: מגדל חזירים.

הנימוק השני נדחה על-ידי השופט, שסבר כי אפילו חוק הנישואין והגירושין החדש אינו מוציא מסמכות בית-המשפט מקרים מסויימים. אחרי קריאת כרכים כה רבים, פרי עטו של הרמב"ם, ידע ד"ר למ כי נישואין בין כהן לגרושה, האסורים לפי התורה, שרי רים וקיימים עד לגירושין מחודשים. לפי חוקי התורה מותר, במקרה זה, להעניש את הכהן, אם יסרב להתגרש, בקנס או במאסר. ד"ר למ לא לקח על עצמו את התפקיד, הכי ריז שהנישואים תופסים, לעת עתה. ד"ר בר מתכוון לפנות לבית-הדין העליון, אך טרייבוש בטוח בנצחונו, שהושג כבר. על כל צרה שתבוא, החליט הוא, עליו לי' שבת ללמוד ביסודיות את הרמב"ם.

ספרות

מות המתור

המו"ל הוא אדם חשוב: הוא המחליט, למעשה, מה יקרא הקהל ומה לא. סופר שאינו מוצא מו"ל, דינו נחרץ לשבת, אפילו אם הוא גאון. יתר על כן, שמה הטוב (או הרע) של ההוצאה קובע לעתים קרובות את יחס הקהל אל הספר.

בארץ המצב בשטח זה עגום למדי. כל ההוצאות הגדולות משועבדות למפלגות. שי' לא תסכמנה לעולם להדפיס ספר מבלי לקבל תעודת-הכשר מפלגתית לגבי הסיפור, או לי' מו"לים שמרניים, שטעמם הספרותי נקבע לפני שני דורות — ונעצר מאז.

שמרן פורץ גדר. השבוע התקבצו כמה מאות אנשים לפני בית בשדרות ח"י, תל-אביב, עברו על פני גופתו עטופת-שי' חורים של המו"ל נחום טברסקי. הקהל כלל את כל הגאורדיה הוותיקה של הספרות הי' עברית, אולם נראו בו גם פניהם של כמה מן הסופרים הצעירים הידועים ביותר, שי' אינם ידועים דווקא כחולכים בתלם. היתה זאת תמונת-סיום נאה למפעלו של אדם שי' היה מעין מתווך בין שתי המשמרות. כוחותיו הפועל הצעיר היה טברסקי ציוני אדוק, ואלם יחד עם זאת ידע, כמו"ל פרטי, להעריך את התקומות הטעם הציבורי. הוא הוציא לאור, מלבד ספרים מכובדים שמי' עטים קראו אותם, את רוב הספרים הפופו' לריים שזכו. מאז המלחמה, לתפוצה של רבי' בות טפסים.

יחד עם זה ידע טברסקי לוותר על רווח פרטי, בשעה שנדמה לו שספר מסויים חותר תחת הדברים שהוא האמין בהם. אם היה מתקדם בעיני השמרנים, הרי היה שמרני למדי בעיני המו"לים החדשים שצצו בשנים האחרונות, ידעו לתת לקהל את מה שרצה.

תערוכות

רוח במסג גופה

לפני מותו בארצות-הברית, בקיץ 1940, קבע זאב (ראש בית"ר) זיבוטנסקי כי הוא מרשה להעביר את גופתו לארץ, רק אם יצא המדינה היהודית בכבודו ובעצמו יצאה על כך. עד היום לא מצא הנשיא את השווה הדרושה לנסח ולחתום על צו כזה. אולם מעריציו של זיבוטנסקי אירגנו, השבוע, תחליף: במקום את גופתו הביאו, לציבור הישראלי, את רוחו של מנהיגם. באולמות מוזות זאב התל-אביבית נעשה הכל כדי לחיות את האיש: העט הנובע שלו, הפנס, מדיו קצקין הגדוד העברי הי' ראשון, לוח של כלים מתחרות שהוא חיברו כדי לסמן על עבודתו כמשורר.

מעניינים יותר אף ממוצגו זיבוטנסקי עצמו, היו המוצגים שהעידו על דרך תלמידיו — ביתנים של בית"ר בסין וזיבוטנסקי, המדים האדומים בהם נחלה עולה-הגדרום קשאני, איש אצ"ל. התערוכה היתה די מעניינת כדי שהמבקר בה ירגיש כי דרך חייו של זאב זיבוטנסקי היתה מעניינת הרבה יותר.

אופנה

תשובה מתוחה

כששומעת נערה את שריקת ההתפעלות הראשונה לכבודה, היא ממלמלת בכעס מעי' שה "חמור" לשורק, לא שוכחת, יחד עם זאת, למתוח באותו רגע את הסודר שלה, להגניב מבט מזוויות עיניה לתגובת המערץ המצפץ.

אם, הסודר הוא מצמר משובח, משיגה המתוחה את התוצרה הרצויה — הבלטת והדגשת הקסם הנשי בחלק זה של הגוף. אם הצמר הוא גרוע, מתקבלות התוצאות הפוכות. עם הלבשה והמתוחה, מתרחב הסודר מאבד את צורתו ואת מטרותו. בדירתה הנאה ברחוב דבורה הנביאה בי' תל-אביב, ערכה אלה אופריסט, תופרת ידועה ויועצת אופנה לבתי-האופנה הגדולים ביותר בארץ, תצוגת סוודרים, פרי דמיונה ושרטוטיה. אלה אופריסט, אשה גבוהת קר' מה ואצילת כראה, התנצלה באנגלית בפני אורחותיה, עתונאיות בעיקר, על העבירה שלה, ובעברית על האנגלית שלה, העבירה בטרקלינה, המרוהט בטעם רב, שתי דוגמ' יפות, חנה קליין ואביבה, לבושות במיטב תוצרתה. הדגמים, שהציגו בפשטות מהי' דרת ובטעם המעודן, נראו יפים עוד יותר על גופית הדוגמניות, שהתנועעו כהן, נתנו לכל אורחת את האשליה שבדיוק כך יראה הסודר גם עליה.

עד לפני שנים מספר לא נחשב הסודר כ"לבוש" לנשים. הוא נועד בעיקר למטרות ספורטיביות או בלתי רשמיות. נשים שהיו מעויות לבוא בחורף למסיבה או נשף לבו' שות סוודרים, היו נתקלות במבטי חמלה

* הוא שניהל את המערכה להקמת הספר הצד השני של המטבע, מנע את חופעתו.

ובזו של חברותיהן.

לא מכבר נוכחו יצרני האופנה שהסודר מחמיא לאשה יותר מכל חילצה אחרת. בעוד שחולצה, "בורחת" מן החצאית, מס' תירה עליידי כך את חיטוב הגזרה, המושג לעתים במאמצים רבים, חתכת כאילו את הדמות לשתיים — הרי הסודר יש לו מעלות רבות. הוא (גם) מחמם. צמוד לגוף, ועי' קר' שוטים קטנים ובלתי מופדזים, אפשר להפכי ללבוש מהודר ומועיל למטרות שונות.

הבעלים, שעד עתה היו מקבלים את הת' שובה, "יקרי, אשה לעולם אינה קופאת בשמלה חדשה, לגבות המורמות בתמיהה על שמלות וחולצות דקות, יקבלו מעתה את התשובה, "יקרי, כל כך קר לי", כשיס' תכלו בנשותיהם הלבושות בסוודרים (לעתים) בשני מספרים קטנים (מדי) החינניים של אלה אופריסט.

צנזורה

הירות: הטפה דתית

האדונים של הוועדה לבקורת סרטים וכי' חוות הוועדו: על הבד מולם התהלכה התגלמות הנצרות והמיסיונריות עצמה: ריטה הייוורת, כוונותיה הדתיות היו כה שקי' פות, ממש כמו בגדה. היתה סכנה שאפלי ילדי ישראל טהורים ותמימים ילכו בעינים פקוחות אחרי רגילה החשופות, ישר לשמד. שלומית, סרט קולומביה הוא כידוע, הי' תפרט המקובל של הוליבוד המכיל בתוכו ויטאמינים עם הברית החדשה, מוגשים על מגש צללית, זה בצד זה. לפי האגדה הנוצ' רית הידועה תבעה שלומית, בת הורדוס, את ראש יוחנן המטביל, מותר מחול שבעת הצעיפים שלה, שבסופו היא נשארת ללא צעיפים ככלל.

הוליבוד העדיפה להשביע את רצונם של אוהבי המין והברית החדשה, עשתה את שלומית לאהדת וחלוצת הנצרות, הרוקדת את הריקוד המפורסם רק כדי להציל את ראשו של המטביל. בסוף הריקוד היא נש' ארת, בניגוד להיסטוריה, בצעיף אחד דקיק והמון עדיים.

הוועדה האדוקה דנה באיסור הצגת הסרט בגלל תכנו המיסינריות המובהק. מעריציה של ריטה הייוורת שחששו כי ריקודת הנועז בסרט ייפסל על ידי הצנ' זורה — יוכלו לנשום לרחחה. הפעם נצחה הרוח את הגוף. הוועדה בכלל לא שמה לב לריקוד.

הסיבה שסרטי הקרן-הקיימת טרם צונזרו בחוץ-לארץ בגלל אפיים ותכנים היהודי הי' מובהק, נעוצה אולי בעובדה כי שחקניות העיקריות הן פרות, שאינן מסוגלות, משום מה, להדיח קתולי נאמן מדתו.

הווי

כל ישראל יש להם חלק

בירושלים גילו פקודי הקרן הקיימת, בי' בואב לקבוע מקום למנוחת עצמותיו של מייסד הקרן צבי הרמן שפירא, כי חברות הקדישא של העדות השונות פלשו מכל הצד' דים לחלקה שנועדה לקבורת גדולי העם בלי' בד, קברו בה מתים סתם.

הוכחה בולטת

בתל-אביב התלוננה עעירה בפני המשטרה כי נאנסה, כנראה, לפני חמשה חדשים, הר-גישה בכך רק אחרי שבטנה הגיעה לממדים הנראים לעין.

חובת קדחת לתענוג

בחיפה קיבלה המשטרה הצבאית פקודה לעצור אדם שלא התייצב לעתודות בתמרון, עצרה אותו במיטת אשתו, גילתה רק כעבור יומיים כי המשחמט האמיתי התייצב בניתנים והעצור שלה אינו אלא ידיד משפחה.

הארץ

כדאי לה לעשות דבר מה לחידות הי' יחסים עם רוסיה (מעריב).

משה פלץ, חיפה

פתרון, למשל.

שמואל לוי גולד בי' 1927 בתימן. עלה ארצה לפני 12 שנה (הבקר).

מוני כהן, חיפה

17330. שנה לפני לידתו.

כן הגיעה קבוצה בת 60 צעירים מי' ארצות הברית וקנדה יוצאי תנועת "זה' בונים" (הארץ).

ש. כ. תל-אביב

השם "דולארונים" היה מתאים יותר